

*Je moeder blijft je moeder,
zo eigen en vertrouwd,
je wilt haar niet graag missen
omdat je van haar houdt.
Maar eens dan komt de dag,
dat je haar moet laten gaan,
je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan.*

Hartelijk dank voor al jullie bliken van medeleven.

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

Leny Kamps-Eijkhout

echtgenote van

Piet Kamps †

* Nijmegen, 25 februari 1940

† Groesbeek, 16 februari 2023

En nu is het stil.

We hoeven nu niet meer te zeggen

“Halt 'ns 5 tel owwe mond”.

Ons mam is 82 jaar geleden in Nijmegen geboren. Toen ze een paar jaar oud was kwam ze in Groesbeek te wonen en ging daar ook naar school. Daar werd ze wat geplaagd omdat ze “stads” gekleed was, met frutsels en kanten sokjes en ze praatte geen Groesbeeks dialect. Mam is opgegroeid met haar broer Jan en zus Gerrie. Later kreeg mam er nog twee halfzussen bij; Sylvia en José.

Mam heeft geen vlekkeloze jeugd gehad, haar ouders gingen scheiden toen mam nog jong was. Daardoor is ze vaak verhuisd. Een groot deel van haar leven heeft ze bij Vot en Moetje gewoond. Dit had ook zijn voordelen want ze werd verwend door ooms en tantes die nog thuis woonden.

Mam leerde ons pap kennen toen ze ongeveer 18 jaar was. Ze was nog jong toen ze met pap trouwde, samen zijn ze toen bij opa en oma in de Bruuk gaan wonen. Hier werd dochter Grace geboren. Ruim 2 jaar later zijn ze verhuisd naar de Goudenregenstraat, daar werd dochter Sylvia geboren. 15 maanden daarna werd het gezin compleet met de komst van zoon Gerard. We hebben een onbezorgde mooie jeugd gehad. Ons mam was altijd thuis als we uit school kwamen en tussen de middag had ze vaak iets lekkers gemaakt. Ze ging altijd met ons zwemmen bij de Lubert en naar de Leemkuil.

Pap en mam hielden van gezelligheid en feesten. Helaas viel pap al vroeg weg. Mam was 49 jaar toen ze weduwe werd. Gelukkig had ze de kracht en de wil om door te gaan.

De kleinkinderen gaven ons mam veel levensvreugde. Het overlijden van Joni deed haar veel verdriet. Sinterklaasavond is nooit meer geweest wat het was.

Na het overlijden van Joni ging ze sukkelen met haar gezondheid en werd het tijd om te verhuizen naar een kleinere woning; het appartement aan de Pastoor Hoekstraat werd haar thuis. Trots was ze toen haar achterkleinzoon Jax werd geboren. Het geluk haalde ze uit kleine dingen en gezellig samen zijn met haar gezin.

De afgelopen periode ging haar gezondheid steeds verder achteruit en moest ze de regie meer en meer uit handen geven.

Samen hebben we nog mooie herinneringen opgehaald en vastgelegd, zonder één keer te hoeven zeggen “Halt 'ns 5 tel owwe mond”. Mam, het is stil zonder jou.